

هنرهای نمایشی و بومی ما به عنوان میراث ناالموس قدمت بیشتری نسبت به برخی از دیگر داشته‌های فرهنگی و هنری ایران زمین در طول سالیان دیگر دارند اما متساقنه کمتر مورده توجه قرار گرفته‌اند.

برای برخی از این آینه‌ها چیزی حدود
چهار هزار سال پیشینه تاریخی تعریف
شده است. این سرآمدی و پویایی
گونه‌های نمایشی آیینی و سنتی در اقوام
 مختلف جاذبیت‌های متعددی دارد.
 حفظ و گسترش فرهنگ و همچنین جنبه
 سرگرم‌کنندگی جزوی از اهداف این هنر

جتمی در ارتباط با مخاطبان محسوب
می شود و از دیگر سو این آثار می توانند
جنبه توریستی نیز داشته باشند.

ین وحدت اراده ایجاد می کند که به طور مماثل در استان های سردسیر یا گرمسیر ما که آئین های زیبای و فوک العاده زیبای عشايری آن داشته باشند.

بران‌ها حاکم هست، بنواییم عالمه بر پرداختن به رسم و رسوم بومی، اجرآکننده نمایش‌های آئینی و سنتی هم باشیم. می‌سیستم گردشگری مابناید صرفًا به آئینه

تاریخی یا به قول معروف میراث فرهنگی
ملموس توجه کند. این ساده‌نگری
ست که ما میراث فرهنگی را تنها اینیه
تاریخی یا سفال و ظروف باقی‌مانده از

سالیان دور بدانیم.
این های نمایشی و نیاشی از آغاز
توجه شر به هستی، طبیعت و خداوند
مودرتوجه قرار گرفته اند و با گذر زمان به
مهترین شکل در سطح یومی، منطقه ای و
سرزمینی به نمایش درآمداند.

خوشبختانه طی داوری دومین جشنواره علمی چندرسانه‌ای میراث فرهنگی با حدود ۳۰ الگوی نمایشی پیشنهادی منتظر انتشار هستند.

مرنیط با نمایش‌های ایسی و یا رسمی
که قابلیت نمایشی دارند، رو به رو شدم.
ین تنوع الگوهای نمایشی نشان دهنده
نحوه نمایشنامه‌نویسان، کارگردانان و

پژوهشگران ما در دورترین شهرهای
یران به این هنرها دارد.
میراث فرهنگی با فروند بخش نمایش به
شناوره ملی چند ساله‌ای خود به درستی

دیدگاهی که از این نگاهش به داده است که سطح نگاهش به هنرهای نمایشی در انواع انتخابی و نداوران مرتب بسیار قابل اعتناست و قطعاً تواند در دوره‌های بعد و همچنین

سنس ساس کشم، سب داڑد.
خانواری بی ایجاد حلقه‌های تخصصی در
در طول چهار فصل سال، همراستا اما
نمی‌گذرد از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
و با تمرکز بر محیط زیست، میراث و
تاریخی‌باشی، یاری و زارت علوم، تحقیقات و
پژوهش‌ها، همراه با این روزگاری از
جهانی شدن ایران و اسلامی شدن جهان.

پرداختن به هنرهای نمایشی در دوره‌های بعد با ارائه منشوری دقیق‌تر برای شرکت‌کنندگان منجر به توجه بیشتر آنها به نظریه هنر و تئاتر شد.

ن‌ها به موضوعات مربوط و فسیری
دقیق‌تر برای پیوند بین هنرها نمایشی
به عنوان میراث ناملموس فرهنگی با
بنیه تاریخی و دیگر مواريث ملmos
تاریخی‌مان خواهد شد.

به هر روی، برگزاری دو مین جشنواره ملی چند رسانه‌ای میراث فرهنگی و پرداختن به اشکال مختلف نگارشی و جرایی تئاتر در میان دیگر بخش‌های زین رویداد هنری قابل احترام است.

بهرزاد فراهانی: نمایش ایرانی، میراث ناملموس این سرزمین است
گفت و گو با داور واقعه خوانی جشنواره میراث فرهنگی

A collage of three photographs from a theatrical production. The top-left photo shows actors in period clothing, one in a hat and glasses gesturing upwards, another in a red tie holding a hat. The top-right photo shows three female actors in traditional-style costumes standing on stage. The bottom photo shows two male actors in a dramatic scene; one is kneeling and pointing a gun, while the other sits behind him.

با حضور ۴۸۰ گروه
نمایشی برگزار شد
هنرنمایی ۵۷۱۹
هنرمند در
جشنواره‌های تئاتر
استان‌های کشور

فراخوان هفدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی منتشرشد

بهره‌گیری از فرهنگ عامه و آئین‌های رضوی مناطق مختلف کشور، ارتباط ادیان و مذاهب و مردم سایر ملل با امام رضا(ع) و فرهنگ رضوی و ابعاد شخصیتی و معنوی حضرت مقصوده(س) هستند. شیوه برگزاری این دوره از جشنواره به دلیل اقبال نادری، غیر تتمکر و با محوریت اجرای عمومی آثار خواهد بود. در فراخوان توضیح داده شده است: «با هم زمان با دمه کرامت برگزار می‌کند. فراخوان این دوره جشنواره با هدف «اشاعه فرهنگ منور رضوی در سطح جامعه از طریق گسترش فعالیتهای فرهنگی و هنری»، «استفاده از ظرفیت موثر تئاتر در راستای توسعه معارف دینی و رضوی برای عموم مخاطبان» و «حمایت از هنرمندان عرصه تئاتر دینی کشور» منتشر شده است.

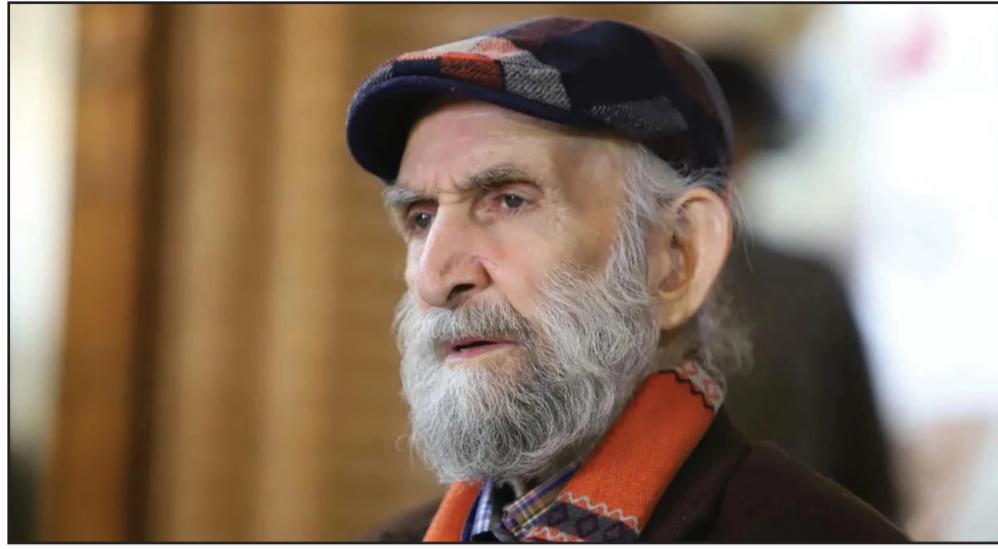
هم زمان با دهه کرامت برگزار می کند.
فراخوان این دوره جشنواره با هدف
اشاعه فرهنگ منور رضوی در سطح
جامعه از طریق گسترش فعالیتهای
فرهنگی و هنری، «استفاده از رفیقت
موثر تئاتر در راستای توسعه معارف
دینی و رضوی برای علوم مخاطلیان» و
«حیاتی از هنرمندان عرصه تئاتر دینی
کشور» منتشر شده است.

فراخوان هفدهمین جشنواره
ملی تئاتر رضوی به دبیری
اتابک نادری، از سری
برنامه‌های بیست و یکمین
جشنواره بین‌المللی امام رضا(ع)
با محوریت اجرای عمومی آثار
نمایشی در دهه کرامت ۱۴۰۳
منتشر شد.

موضوعات تاکید شده در این فراخوان، شامل معرفی ابعاد دینی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شخصیت امام رضا(ع)، تبیین فرهنگ و سبک زندگی رضوی و تأثیر آن در زندگی معاصر، ترویج حکمت‌ها و آموزه‌های فلسفی و اخلاقی امام رضا(ع)، خودشناسی و خداشناسی از دیدگاه امام رضا(ع)، همراهی با مردم و ایجاد نشاط و پویایی در جامعه در مکتب رضوی و ائمه اطهار علیهم السلام،

امیدواریم تا دو سال آینده پیشکسوتان عرصه هنر صاحب خانه شوند

گفت و گو با اسماعیل خلج هنرمندی که زبان جنوب شهر را به صحنه تئاتر آورد

نمایشنامه‌هایی که کهنه نخواهند شد

این هنرمند گفت: «با این دیدگاه و توجه به فضای اطراف شما با تماشای هر اتفاق بیرونی در جامعه، گویی در حال تماشای یک نمایش هستید. این تمیرنی است تا کارگردانی، بازیگری و نویسنده‌گی را به خوبی فراگیرید؛ کاری که من برای نگارش نمایشنامه‌ها و کارگردانی آثارم به آن توجه می‌کرم.» او درباره دلایل ماندگاری و علاقه کارگردان‌ها به اجرای برخی از نمایشنامه‌های ایرانی با وجود گذشت سال‌های زیادی که از زمان نگارش شان می‌گذرد، افود: «زمانی که نمایشی با موضوعی ابدیت‌لوژیک نوشته شود، شاید برای دوران خاصی روی صحنه باشد اما هنگامی که در نوشته، ابعاد انسانی یک اثر موردن توجه قرار گیرد، متنی ماندگار که همواره می‌توان برای اجرا به آن مراجعه کرد، خواهیم داشت.»

گفت و گو: نگار امیری

زبان مردم کوچه و بازار
این نویسنده تئاتر با بیان این که نگارش نمایشنامه‌های ایرانی را از سال ۱۳۴۸ آغاز کرده است، گفت: «من از آن زمان به بعد، نزدیک به ۵۰ نمایشنامه به نگارش درآوردم و ۴۰ اثر را کارگردانی کردم.» خلچ درباره زبان و ادبیات به کاربرده در نمایشنامه‌های خود توضیح داد: «نمایشنامه‌های من همگی با ادبیات قهوه‌خانه‌ای نوشته شده‌اند، اما زبان اکثر آن‌ها زبان جنوب شهری است و فضایی‌ترین از خانه، بازار، خیابان و ... را شامل می‌شود. از روزهای آغازین تشکیل گروه نمایشی مان، گاهی اعصاب گروه را به کوچه و خیابان می‌فرستدم و از آن‌ها می‌خواستم دو صفحه برای من دلیل این هنرمند افزود: «درواقع از همان عین آنچه شنیده‌اند، روی کاغذ بنویسد و همراهانش سر تمرین بیاورند. خاطرمند هست: از زبان عامه مردم بهره‌مند شده ایدیاتی که از زبان اعماقی اینها را نام شد. کلاس بخوانم، اما با استقبال معلم، هر چهار پرده را خواندم و نمره ۲۰ گرفتم و علاقه به نوشتن نیز برای من از آن زمان پیشتر شد.

این نویسنده می‌نویسد،

بودم که با یکی از دوستانم به سینما نور و سینما داریوش امیریه می‌رفیم و پس از آن، در بن‌بستی در خیابان تئاتر، از داوران بخش نمایشنامه‌نویسی غفاری، فضایی‌ترین اماده می‌کردیم و دوین جشنواره میراث فرهنگی است که از هشتم تا دهم آذر به میزبانی شهر قزوین در حال برگزاری است.

حالات چهاردهم مش رحیم، «گلدونه

خانم»، «جمعه کشی»، «قمر در عقرب» و «شبایت»، تعدادی از نمایشنامه‌های این هنرمند به شمار می‌رودند.

تلقیق زبان و ادبیات مردم کوچه و بازار در نوشته‌های خلچ، اثار او را با نام نمایشنامه‌های «قهقهه‌خانه‌ای» می‌شمارند.

این هنرمند از زبان عامه مردم بهره‌مند شده است، اما نمی‌توان آن‌ها را عالمی‌خواند. او علاوه بر نوشتن، بازی در آثار سینمایی و تلویزیونی و همچنین کارگردانی تئاترهای جون «از نو شفکت و مرگ» «زیبا» و «تمایش کوتاه» را نیز در کارنامه پریار هنری خود ثبت کرده است.

در حاشیه دوین جشنواره میراث

فرهنه‌گی، با او گفت و گویی کوتاه درباره شیوه و سبک نگارش نمایشنامه‌هایش انجام داده‌ایم که می‌خوانید.

علاقه به نوشتن پس از گرفتن نمره ۲۰

خلج با اشاره به شروع فعالیت تئاتر اش گفت: «کلاس چهارم دبستان و ۱۱ ساله

برای مان رقم زد.»

معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، نقش آفرینی‌های پروانه

معصومی در سینما را شایسته تدریس در کلاس‌های بازیگری دانست.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از اینا، محمود سالاری، در حاشیه آین شنبیع پیکر مرحوم پروانه مخصوصی در امzedah ابوطالب تهران، درباره این هنرمند سخن گفت.

محمود سالاری، معاون امور هنری گفت: «بیداری که خانم مخصوصی در سال ۱۳۸۹ با مقام معلم رهبری داشتند و ادب ایشان در مقابل رهبر انقلاب و عمق کلام‌شان، نشان می‌دهد که خانم مخصوصی فقط در عرصه بازیگری رشد نکرده بود.»

او افزود: «خانم مخصوصی در ابعاد انسانی و معنوی روی خودش کار کرده بود. مراقبت ایشان از خودش در این سال‌ها بسیار ارزشمند است. در زمینه بازیگری نیز، آثاری که ایشان برای آن جایزه جشنواره فجر را گرفته است، هر کدام به عنوان یک درس می‌تواند در کلاس‌های بازیگری تدریس شود.»

نمایش «شنگرف» به تئاتر شهر رسید

نمایش «شنگرف» نوشته و کارگردانی علی یدالهی از آذر در تئاتر شهر روی صحنه می‌رود.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «شنگرف» نوشته و کارگردانی علی یدالهی عنوان تازه‌ترین نمایش تالارهای اصلی، چهارسوس، نقشایی، سایه، کارگاه نمایش و کافه‌تریاپی اصلی و چهارسوسی تئاتر شهر و تالار هنر تا بیان روز جمهه ۱۰ آذر که از روز ۲۶ آبان در کافه‌تریاپی چهارسوس با قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان روی صحنه رفته است، با ۱۱ اجرا توانست ۳۲۶ تماشاگر جذب کند و به فروش ۱۰۰ میلیون و ۵۰ هزار تومانی دست پیدا کرد.

آمار فروش نمایش‌های تئاتر شهر و تالار هنر تا بیان

تخفیف‌دار و مهمان (دونه برف آرزو) و «جادوگ شهر از»

نمایش (این دنیا یه کنسرت به من بدھکاره)

نمایش (سالومه) به کارگردانی بایک پرهام نیز که از روز ۷ آذر در کارگاه نمایش با

نمایش (من نوید نیستم!) به کارگردانی سیدعلی خوشو نیز که از روز ۲۶ آبان

نمایش (فوردیک) به کارگردانی حمیدرضا نیمی که از روز ۷ آذر در تالار اصلی با

نمایش (یادگار) به کارگردانی مهرداد کوروش‌نیا که اجرای خود را از روز ۱۶ آبان

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت اجرا

نمایش (جادوگ شهر از) به کارگردانی مهدی قلعه نیز طی هفت

برگزیدگان جشنواره ملی چند رسانه‌ای میراث فرهنگی معرفی شدند

نمایش‌های ایرانی؛ جلوه‌ای از مردمی شدن جشنواره میراث فرهنگی

لوح تقدير به نمایش «بازگشت به الموت»
به کارگردانی محمدحسین ابراهیمی از
تهران تقدیم شد.

لوح تقدير دوم این بخش به نمایش
«یوسف و زلیخا» به کارگردانی محمود
معظمی از کرمان اهدا شد.

لوح تقدير به همراه جایزه نقدی به «نگار»
به کارگردانی مهدی روزبهانی از همدان
تعلق گرفت.

دیپلم افتخار و جایزه نقدی به نمایش
«مجلس توبه‌نامه‌نویسی اسماعیل بزار» به
کارگردانی کارن کیانی از تهران رسید.

تندیس میراث، دیپلم افتخار و جایزه
نقدی این بخش به نمایش «مشت و
لگد احترام‌آمیز» به کارگردانی مصطفی
کولیوندی از ایلام اهدا شد.

جوایز برنده‌گان بخش نمایشنامه‌نویسی با
حضور اسماعیل خاج، شهرام احمدزاده و
روزبه حسینی به برگزیدگان تقدیم شد.

دیپلم افتخار به نمایشنامه‌نویسی «خروش
ز آن سوی اوردگاه» نوشه رحیم
رشیدی تبار اهدا شد.

دیپلم افتخار و تندیس میراث در
بخش نمایشنامه‌نویسی به نمایشنامه
«مرگ‌امرگ» نوشه مریم یاسین‌زاده، لوح
تقدير به «جایی میان باران و نور» نوشه
طاهره حسینی اهدا شد.

دومین جشنواره ملی چندساله‌ای میراث
فرهنگی به دبیری علیرضا تابش از هشتم
تائمهم آنر به میزبانی شهر قزوین برگزار شد.

در بخش نمایش توانستیم با ۲۰ اثر از نمایش‌های آینینی-ستنی جلوه‌ای از مردمی شدن جشنواره را نشان دهیم، بیش از ۳هزار نفر از شهرهوندان و حامیان میراث فرهنگی و دوستداران هنر از نمایش‌های کاروانسرای سعدالسلطنه بازدید کردند.

او ادامه داد: «ما در معاونت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی دولت سیزدهم چند برنامه را در نظر داریم. نخستین دوره قدردانی از رسانه‌های برتر در میراث فرهنگی زمستان امسال برگزار خواهد شد و در این رویداد از رسانه‌های برتر این حوزه تجلیل خواهیم کرد.»

قائم مقام وزیر و معاون میراث فرهنگی در پایان گفت: «امیدواریم بتوانیم برای ثبت آثار میراث فرهنگی ملموس و ناملموس گام‌های بزرگی برداریم؛ معاونت میراث فرهنگی در دوره جدید تلاش خود را بر مردمی کردن بهمثابه سازوکار برای حفاظت و صیانت قرار داده است.»

برگزیدگان بخش‌های نمایشی این رویداد هنری به این شرح است:

تندیس میراث و دیبلم افتخار به «فсанه ماهوتی تی» به تهیه‌کنندگی زهراء اسماعیلی کرانی تقدیم شد.

در بخش فیلم‌تاتر دیبلم افتخار به دلیل پرداختن به میراث ناملموس نمایش «قصه ترانه‌های ماندگار» به کارگردانی سید جلال الدین دری رسید.

دیبلم افتخار بخش فیلم‌تاتر برای

به گزارش ایران‌تاتر، آیین اختتامیه دومین جشنواره ملی چندرسانه‌ای میراث فرهنگی روز گذشته جمعه دهم آذر با حضور مسؤولان و وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، مدیران جشنواره، هنرمندان و اهالی رسانه در سالان همایش‌های دانشگاه بین‌المللی امام خمینی^(*) قزوین برگزار شد.

محمد‌مهدی اعلائی، استاندار قزوین در ابتدای این مراسم ضمن خوش‌آمدگویی به مهمانان گفت: «تلash کردیم با برگزاری جشنواره‌ای پرازدش که هنرمندان میراث فرهنگی و سایر عرصه‌ها در آن حضور داشتند، توجهات را به سوی قزوین جلب کنیم.»

او ادامه داد: «در این راستا سعی شد فضاهای طبیعی و تاریخی را لحاظ ایجاد نزیرساخت‌های لازم برای خدمت رسانی به مسافران آماده کنیم. در بخش اول سفر رئیس جمهور بخش مهمی از اعتبارات به همین موضوع تعلق گرفت. ظرفیت آزادسازی دولت‌خانه قزوین و طراحی میدان دارالشفا از اقداماتی به شمار می‌آید که در حال انجام است تا این ظرفیت تاریخی بستر مناسب‌تری را برای معرفی قزوین ارائه دهد.»

على دارابی، قائم مقام وزیر و معاون میراث فرهنگی دیگر سخنران این مراسم بود که چیزی از روند برگزاری جشنواره و برنامه‌های آن، را مدنظر گرفت: «ما

A medium shot of a man from the waist up. He has dark hair and is wearing glasses, a white collared shirt under a purple V-neck sweater. He is looking towards the right. In the background, there is a light-colored wall with three vertical abstract artworks. The artwork on the left features a red and black circular design. The middle artwork is blue with a white face and a small orange element at the bottom. The artwork on the right is mostly black with some white and blue.

غلامحسین دولت‌آبادی: باید از مصورسازی تاریخ اجتناب کرد

کردیم تا در شیوه اجرایی این تفاوت‌ها را به نمایش بگذاریم. شخصیت‌ها و موقعیت‌های نمایش دانما در حال حرکت و تغییر هستند و به همین دلیل سعی شده است سیالیت فضایی کمک نور و طراحی صحنه به مخاطب القا شود».

این هنرمند از گوید: «ما برای ارائه تمام فضاهای نمایش، سه منطقه برای بازی در نظر گرفتیم و بخش‌هایی از فضاهای داخلی و خارجی را با کمک نشانه‌ها روی صحنه به نمایش گذاشتیم».

او ادامه داد: «از آنجا که ما در حال روایت دو زمان متفاوت در نمایش هستیم، نگارش متن کار سختی بود. این زمان‌ها باید در هم تنیده می‌شدند. این موضوع نه تنها نگارش متن که اجرای آن را نیز برازی ماست خود؛ اما میدواورم که مخاطبان از دیدن کار و نتیجه نهایی لذت ببرند».

کارگردان نمایش «پرتره مرد پیخته» توضیح داد: «مینی‌بوس» کار اجتماعی جاذی است که سطوح مختلف مخاطب از تماشاگران حرفه‌ای تا غیرحرفه‌ای تئاتر را به خود جذب خواهد کرد. ما تلاش کردیم برای یک قشر خاص کار نکنیم و به مسائلی همچون اختلافات خانوادگی، عشق، حسادت، دوستی و دروغ، به تمامی آنچه همه مادر زندگی تجربه کرده‌ایم، پیردازیم. گمان می‌کنم این نمایش برای متولین دهه ۵۰ و ۶۰ جذاب‌تر هم باشد».

این هنرمند با اشاره به اهمیت پرداختن به واقعیت تاریخی در آثار نمایشی گفت: «خوب‌بختانه طی سال‌های اخیر وقایع و شخصیت‌های تاریخی در آثار نمایشی هنرمندان مورد توجه قرار گرفته است و کم و بیش به آن‌ها پرداخته می‌شود. به شخصه در آثار رویکردي واقعگرا و مستندگونه به این وقایع داشته‌اند. حتی در متون نمایشی خود که به زمان حال اشاره ندارند، تلاش می‌کنم با اپزاری گذشته به بخشی از شخصیت آدمها اشاره داشته باشم چراکه امروز ما هموار به گذشته وابسته است. از این منظر، تاریخ در تمامی ابعاد سیاسی و اجتماعی اهمیت ویژه‌ای در آثار من دارد».

او ادامه داد: «اما آنچه در پرداختن به رامهای تاریخی باید از آن پرهیز شود؛ مصورسازی تاریخ است. این که ما سعی داریم تمامی وقایع را عین به عین روی صحنه نشان دهیم، شبیه به خواندن کتاب تاریخ خواهد بود. درحالی که نمایشنامه‌نویس باید نسبت به وقایع بینش تحلیلی داشته باشد و کار تاریخی در عین مستندگونگی باید برای مخاطبان آشنایی‌زدای هم باشد».

غلامحسین دولت‌آبادی در پایان سخنرانش گفت: «اگر متن یک اثر نمایشی ضعیف باشد، حضور چهره‌های شناخته شده نیز نمی‌تواند به اجرای آن و جذب مخاطب کمک کند؛ اما متن خوب همواره در تاریخ ادبیات نمایشی باقی خواهد ماند. در واقع نمایشنامه‌نویس باید چیزی به تاریخ اضافه کند یا حقیقت را کشف کند و به کمک کلم خود آن را با مخاطب در میان بگذارد و کارگردان نیز از لحاظ اجرایی در همین مسیر گام بردارد».

A portrait of a man with glasses and a purple sweater, standing in front of a wall decorated with framed artworks.

غلامحسین دولت‌آبادی: باید از مصورسازی تاریخ اجتناب کرد

غلامحسین دولت‌آبادی، کارگردان نمایش «مینی‌بوس» با بیان این که امروز ما همواره به گذشته وابسته است درباره نگارش نمایشنامه‌های تاریخی گفت در پرداختن به درام‌های تاریخی باید از مصورسازی اجتناب کرد. گزارش ایران‌تاتر، غلامحسین دولت‌آبادی، نویسنده و کارگردان تئاتر قرار است از گاردهم آذر نمایش «مینی‌بوس» را روی صحنه تماشاگرانه مشایخی روی صحنه ببرد. بینی بوس» تنبیه نویسنده مشترک آزار باسقیان و غلامحسین دولت‌آبادی است که چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در بخش نمایشنامه‌نویسی این رویداد هنری رد تقدیر هیئت انتخاب قرار گرفت.

نت آبادی درباره داستان این نمایش گفت: «مینی‌بوس» به صورت موازی به داستانی در بازه زمانی دهه ۶۰ و حال حاضر اشاره دارد و مانند دیگر آثار من پایه و ایده اصلی کار بر اس واقعیت است که با تخلیل آمیخته شده است.»

ادامه داد: «در این نمایش شاهد اختلاف دو خانواده بر سر مینی‌بوسی هستیم که باعث مهم خودن یک رابطه عاشقانه می‌شود.»

ن نویسنده و کارگردان افزود: «من و آزار باسقیان این نمایشنامه را زمستان دو سال پیش پس از گذشت چندین سال از تصمیمی که برای نوشتن داشتمیم، روی کاغذ آوردیم و شبختانه امسال شرایط اجرای این آن مهیا شد.»

نت آبادی بیان این که این نمایش فرم تئاتریکال و جذابیت اجرای فراوانی دارد، گفت: «با جه به این که محوریت نمایش مашین و اتفاقاتی است که به واسطه آن رخ می‌دهد، سعی

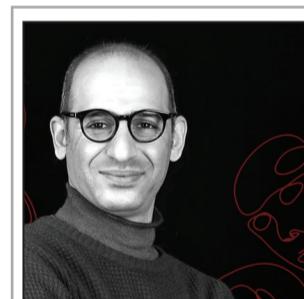
اعضای هیئت انتخاب آثار جشنواره «هم آغاز» تئاتر شهر معرفی شدند

همزمان با آغاز مرحله بازبینی آثار جشنواره «هم آغاز» تئاتر شهر، اعضای هیئت انتخاب نخستین دوره این رویداد معرفی شدند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی تئاتر شهر، امیر نوروزی، حسن معینی و کوروش شاهرونه آثار راهیافته به نخستین دوره جشنواره «هم آغاز» را انتخاب می‌کنند. امیر نوروزی، بازیگر سینما و تئاتر و فارغ‌التحصیل رشته تئاتر از دانشگاه هنر است. از جمله فعالیت‌های وی در تئاتر می‌توان به بازی در نمایش‌های «لانچر^۵»، «تایلمپس^۶»، «سوم ماه می^۷»، «حرفه‌ای^۸» و ... اشاره کرد. او برای نمایش «لانچر^۹» جایزه بهترین بازیگری مرد از جشنواره تئاتر فجر را کسب کرد. بازی در فیلم‌های سینمایی «مامان» و «مصلحت» و مجموعه‌های تلویزیونی «می خواهم زنده بمانم»، «مردم معمولی»، «روزی روزگاری مریخ»، «حیثیت گمشده» و «قهوه ترک» از دیگر تجربه‌های او در عرصه بازیگری است.

حسن معینی، نویسنده و کارگردان تئاتر، فارغ‌التحصیل کارشناسی بازیگری و کارشناسی ارشد کارگردانی از دانشگاه هنر است. او کارگردانی نمایش‌های «هملت»، «تراژدین اجباری»، «آدم آدم است»، «لیر شاه»، «خون به پا خواهد شد» و «آوبینون» را در کارنامه خود دارد. او همچنین برای نمایش «هملت» برندۀ جایزه ویژه هیئت‌داوران در بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر دانشگاهی شده است. کوروش شاهونه، بازیگر، نویسنده و کارگردان تئاتر، تجربه بازی در آثاری همچون «بی پدر»، «لش زدایی»، «طوفان»، «اسکوپسیزی»... را در کارنامه خود دارد و برندۀ جایزه بازیگری از جشنواره ماه و فستیوال بین‌المللی اریبل شده است. او همچنین در مقام کارگردانی، نمایش‌های پرمناطب «مانستر» و «هیدن» را روی صحنه داشته است.

بازبینی پنجاه اثر راهیافتہ به مرحله دوم جشنواره، از روز سهشنبه هفتم آذر در مجموعه تئاتر شهر آغاز شده و تا روز پنجمشنبه ۱۶ آذر ادامه خواهد داشت. نخستین دوره جشنواره «هم آغاز» در دی سال جاری به دبیری امیرموسی کاظمی در مجموعه تئاتر شهر پرگزار می‌شود.

مهدی آشنا مدال طلای جشنواره حین، راکسپ کرد

مهدی آشتی، هنرمند عکاس ایرانی با عکسی از نمایش «مشق شب» مداد طلای ششمین جشنواره بین‌المللی عکس ژوهه‌ای چین را کسب کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از خبرگزاری مهر، مهدی اشنا، عکاس عرصه تئاتر در ششمین جشنواره بین‌المللی عکس روهای چین که در دو بخش آزاد رنگی و سیاه و سفید برگزار شد، توانست مداد طلای این مسابقات را از آن خود کند.

اثر برگزیده مهدی آشنا در این جشنواره، متعلق به عکسی از نمایش «مشق شب» به کارگردانی امیر نجفی است که سال ۱۳۹۸ روی صحنه رفته است.

مهدی آشنا هنرمند عکاس باسابقه عضو انجمن عکاسان مطبوعات ایران، انجمن عکاسان تئاتر انجمن آسیفا و فدراسیون جهانی عکاسی فیap و از عکاسان شناخته شده

در حوزه عکاسی تئاتر است. او دبیر رویدادهای متعدد هنری را بر عهده داشته است که شاید مهمترین آن، داور بخش عکس و مدیر اجرایی سی و ششمین، سی و هفتمین و چهلمین جشنواره تئاتر فجر، دبیر پنج دوره بخش پوستر و عکس جشنواره بین المللی تئاتر دانشگاهی، دبیر بخش عکس و پوستر سومین جشنواره تئاتر شهر و دبیر بخش نگاه هنرمند سومین جشنواره فیلم و عکس همراه تهران است. این هنرمند عکاس همچنین، داوری جشنواره متنقذهای تئاتر ایران، داوری دو دوره بخش عکس جشنواره بین المللی تئاتر دانشگاهی و اولین جشنواره عکس هنری از تئاتر عصر معاصر را بر عهده داشت.

اسنادی و اسنادی مسیو سارجنت جشنواره حسن نویر، ریور هیلز دار بوده است.
در کارنامه او، جوایز بین المللی و ملی نیز به چشم می خورد که برخی از آنها عبارت اند از نفر اول بخش عکس هجددهمین جشنواره بین المللی نمایش taichung 2023 عروسکی مبارک ۱۳۹۹، برگزیده دوازدهمین دوره جشنواره Taiwan 2023، برگزیده someone Tajikistan 2023، برگزیده آنتاریو کانادا ۲۰۲۳، برگزیده othello circuit 2023، جشنواره جشنواره romani COMPINA 2023 و برگزیده جشنواره CIEP 2023 ROMANI

گفت و گو با مترجم و کارگردان نمایش «مجوز» محمد شبدار؛ واقعیت و توهمندی در جهان پیراندللو به هم‌آمیخته است

محمد شبدار، کارگردان نمایش «مجوز» با بیان این که در جهان پیراندللو مزبین واقعیت و توهمندی در هم‌آمیزد، گفت برای اجرای این اثر از واقع گرایی فاصله گرفته‌ایم.

به گزارش ایران تاتر، نمایش «مجوز» به نویسنده‌ی لویجی پیراندللو با ترجمه، طراحی و کارگردانی محمد شبدار از پانزدهم آذر روی صحنه خواهد رفت. «مجوز» نمایشی تکپرده‌ای و روابطگر زندگی کیاکیارو مردی است که مردم شهر او را شورچشم می‌دانند. او در تلاش است تا برای شورچشمی اش از قاضی شهر مجوز دریافت کند. «مجوز» پیش از این به همت مترجمانی چون ایرج انور، سیدابوالحسن هاشمی نژاد و... به زبان فارسی برگردانه شده در سالن یک تماشاخانه داماده می‌کند.

شبدار درباره دلایل ترجمه این نمایش تکپرده‌ای لویجی پیراندللو گفت: «دبایات ترجمه‌های پیشین نمایشame «مجوز» بسیار جذاب و گیر بود اما پس از مطالعه نسخه انگلیسی، تفاوت‌های کلامی زیادی در متن‌ها وجود داشت که تصمیم گرفتم برای دراماتورژی و اجرای کار نمایشنامه را بر دیگر ترجمه کنم. به همین دلیل با مشورت از دوستانی که به زبان اصلی اثر یعنی زبان ایتالیایی مسلط بودند و همچنین مطالعه نسخه انگلیسی، نمایشنامه را ترجمه کردم.» او ادامه داد: «دبایات کی از ترجمه‌ها زیر نظر جنس کلام و نوع ادبیات حال حاضر و ترجمه دیگر هم باجهان بینی من متفاوت بود. در برخی موارد نیز ترجمان برای ایرانیه کدن متن، مواردی را حذف یا اضافه کرده بودند که بناگاه من برای کارگردانی متن در یک راستا قرار نمی‌گرفت.» این هنرمند گفت: «ما در ترجمه انگلیسی متن شاهد چهان شمول شدن بسیاری از نمادها و عبارت‌های متن اصلی هستیم. مترجم انگلیسی از مفاهیم گسترده‌تری استفاده کرده است تا افاده بیشتری بتوانند آن را درک کنند.»

کارگردان نمایش «مجوز» افزوه: «ما در نمایش با دو کاراکتر قاضی و شاکی رویه رو هستیم، قاضی نمایش، پرندهای دارد که در این اجرای بخش دراماتیک ارتباط او با این پرنده تأکید کردیم. تحقیقاتی راجح به پرندۀ و زیست‌بوم آن در روند ترجمه و تمرین انجام شد و برای حضور صحنه‌ای آن از کرتوگرافی بهره‌گرفتیم. این پرنده در مقابل هریک از بازیگران رفتار متفاوتی را به نمایش گذاشت.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این کارگردان با بیان این که در جهان پیراندللو، مزبین واقعیت و توهمندی در هم‌آمیزد، به گونه‌ای که این مزب قابل تشخیص نیست، توضیح داد: «ما در دراماتورژی متن، شخصیت پیراندللو را روی صحنه خواهیم داشت. این نویسنده زمانی که جایزه نوبل را دریافت کرد، سخنرانی داشت که ما از آن به صورت قطعی شده در بخش‌های مختلف نمایش استفاده کردیم و مزبین واقعیت و توهمندی را در هم‌آمیزش نشانیم.»

شبدار در پایان سخنرانی گفت: «موسیقی، نقش‌ها و حتی بازی پرنده در هر شب اجرای تغییراتی خواهد داشت. نمایش دائماً در ایام استیلی و حرکت خواهد بود. در واقع تلاش می‌کنیم با کمک فاصله‌گذاری در گیر جهان نمایش نشونیم.»

راضیه بهرامی، مهدی فیضی، امید اکبرزاده، حسین بهزاد، علی روزگار، الهام غلامی، زهرا پاشاپور، صدراعیسی‌پور و فاطمه حسین‌آبادی بازیگران این نمایش هستند.

ناصر آویزه، سخنگوی شورای هنری تالار هنر

تولیدات جدید و حضور پیشکسوتان در اولویت تالار هنر هستند

با توجه به این فرستاده می‌شود که این فیلم انتخاب آثار در شورای هنری نیز گفت: «در شیوه‌نامه کاملاً توضیح داده شده و تمام سلیقه‌های مختلف را در نظر گرفته است. محدودیتی را برای هنرمندان در نظر نگرفته‌اند که موضوع را محدود کنند. بنابراین سخنگوی شورای هنری تالار هنر در پاسخ به این سؤال که به اجرای مجدد اثار نمایشی هم منوط بود نیز توضیح داد: «پیش از این که هستیم می‌تواند به تالار ارجحیت داشته باشد.» شورای هنری تالار هنر بهطور رسمی کار خودش را شروع کرد و جلساتی داشته باشد. مدیریت تالار با استفاده از اختیارات خودشان می‌تواند روی موضوعاتی پیشتر تمثیل و بر جسته‌تر شان کند. بنابراین هنرمندان با فرهنگ و ارشاد اسلامی است که هرسال اراده منشان می‌توانند اعلام آمادگی کنند. اراده منشان می‌توانند اعلام آمادگی کنند. هم‌بازیگران را برای اجرای نمایش با دو کاراکتر قاضی و شاکی رویه رو هستیم، قاضی نمایش، پرندهای دارد که در این اجرای بخش دراماتیک ارتباط او با این پرنده تأکید کردیم. تحقیقاتی راجح به پرندۀ و زیست‌بوم آن در روند ترجمه و تمرین انجام شد و برای حضور صحنه‌ای آن از کرتوگرافی بهره‌گرفتیم. این پرنده در مقابل هریک از بازیگران رفتار متفاوتی را به نمایش گذاشت.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیشتر در نقش قاضی و شاکی انتخاب می‌شوند.»

این هنرمند درباره شیوه اجرایی کار گفت: «شیوه اجرای نمایش، طراحی صحنه و سایر عناصر اجرای فارغ از نگاه رئالیستی پیش خواهد رفت: در این نمایش در تلاش هستیم تا زمانی در سالن باشیم. می‌توانیم این را بازیگران را به عنوان نمایش دهنده خود بینند و این افراد بیش

با حضور ۴۸۰ گروه نمایشی برگزار شد

هنرمندی ۵۷۱۹ در جشنواره‌های تئاتر استان‌های کشور

هیئت‌داران انتخاب شده توسط اسان‌ها، آثار شرکت‌کننده را داوری کردند و درنهایت ۱۳۰ بزرگ‌دگان این رویداد بزرگ کشوری معرفی شدند که نمایش صحنه‌ای و ۵۵ اثر خیابانی هستند.

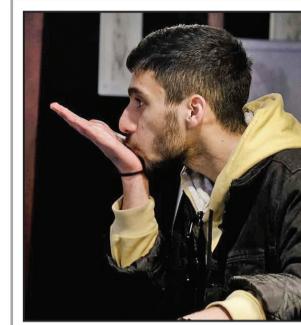
رویداد هنری راه پیدا کردند و در سراسر کشور به رقابت پرداختند. پس از انتشار فراخوان جشنواره‌ها، ۱۳۳۱ گروه نمایشی درخواست خود را ثبت کردند که از این میان ۸۶۹ نمایش صحنه‌ای و ۴۶۲ نمایش خیابانی بودند. پس از بررسی هیئت انتخاب آثار در هر استان، درمجموع ۴۸۰ نمایش به جشنواره‌ها راه پیدا کردند که اثر صحنه‌ای و ۱۹۷ نمایش خیابانی بودند.

به گزارش ایران تئاتر، بی‌تر دید جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر مهمن‌ترین رویداد نمایشی کشور است که ریشه‌های آن در حضور و مشارکت جمیع کثیر هنرمندان در سی‌وپنجمین دوره جشنواره‌های تئاتر استانی سال ۱۴۰۲ از ۶ ابان آغاز شد و ۳۱ اذر به پایان رسید.

از جمع بی‌شماری که متقاضی حضور در سی‌وپنجمین دوره جشنواره‌های تئاتر استانی کشور بودند، ۵۷۱۹ هنرمند به این

جشنواره‌های تئاتر استان‌های کشور با حضور ۴۸۰ گروه نمایشی در ۱۳۳ استان برگزار و با بریایی آینه‌های اختتامیه به پایان رسید و آثار راه‌یافته به جشنواره تئاتر مناطق کشور مشخص شدند.

کارگردان و بازیگر جوان نمایش «من نوید نیستم!»: خودبودن، چالش اصلی این روزهای ماست

سیدعلی خوشرو، کارگردان و بازیگر ۲۰ ساله نمایش «من نوید نیستم!» که این روزها در کافه‌تریای چهارسو تئاتر شهر اجرا می‌شود، می‌گوید یکی از چالش‌های اصلی در زندگی هر آدمی، دور شدن از اصل خود است که می‌تواند بسیار آسیب‌زا باشد.

* * *

به گزارش ایران تئاتر، با آغاز اجراهای نمایش‌های کافه‌ای در تئاتر شهر، شاهد حضور هنرمندانه هستیم که پای تماشاگران را در ساعت‌های مختلف به کافه تریاهای «سالان اصلی» و «سالان های چهارسو و سایه» باز کرده‌اند. یکی از این اجراهای کافه‌ای، نمایش «من نوید نیستم!» به نوید نیستم! به این عشق برایش ماجراهای را در کافه ایجاد می‌کند. او حتی ساعتها برای دیدن نوید محمدزاده در سالان تئاتر منتظر می‌ماند و در این مسیر،

دچار سرگردانی، بی‌هویتی و چالش‌های می‌شود تا خود واقعی‌اش را پیدا کند. سیدعلی خوشرو، کارگردان و بازیگر ۲۰ ساله نمایش «من نوید نیستم!» درباره اثر اجرایی خود گفت: «دادستان این نمایش، روایت زندگی خود من است که با کمک استادانم در متن «من نوید نیستم!» نوشته شد.»

او ادامه داد: «در روزهای آخر تمرین برای این نمایش، همه فکر و ذکر آدم‌هایی بودند که مثل من شیوه و علاوه‌مند به یک بازیگر هستند و شاید در زندگی شان به این واسطه دچار مشکل شده‌اند. من با علاقه‌ای که به نوید محمدزاده داشتم، همه فیلم‌ها و فیلم‌تئاترهایش را می‌دیدم و فقط می‌کردم، این شد که کافه‌مند به بازیگری و سینما و تئاتر شدم. این دوست‌داشت نوید محمدزاده باعث شد که من حتی در زندگی عادی خود شیوه به او لباس بیوش و رفتار کنم.»

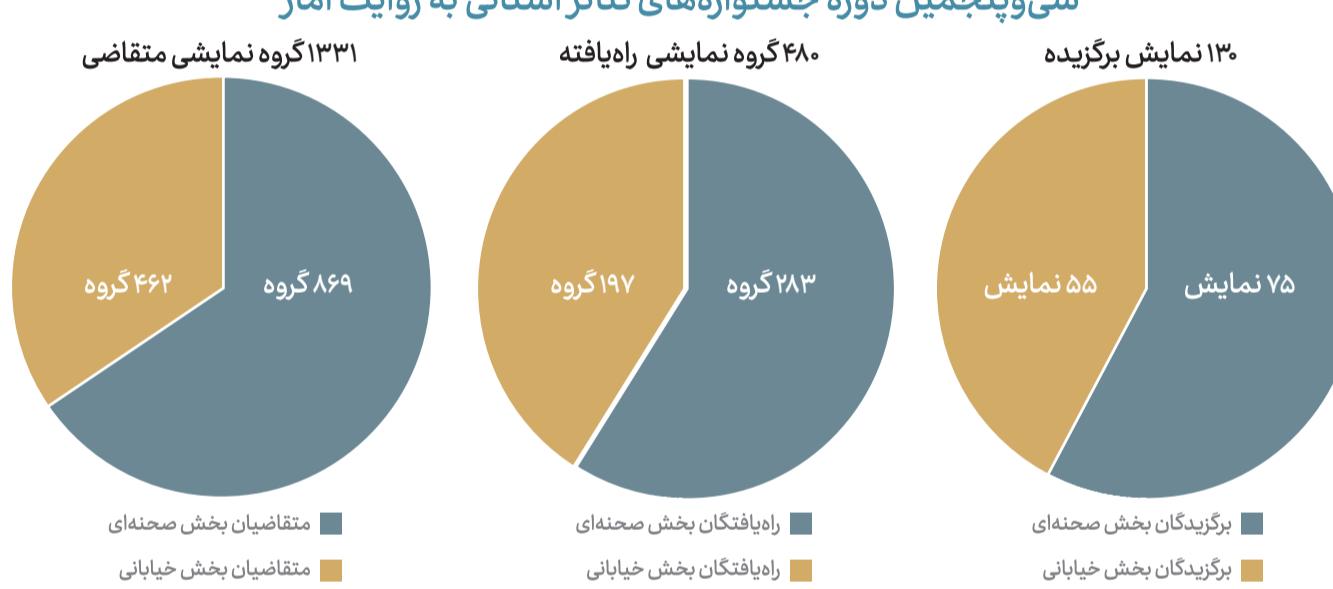
خوشرو در ادامه تأکید کرد: «اما الان، با اجرای این نمایش می‌خواهم بگویم که این شیفته‌گی زیاد آسیب‌زاست. الگو داشتن خوب است اما نه این رون روک که زندگی از دچار اختلال کی و حتی لحن صحت کردن روزمره را تغییر دهی و از خود واقعی‌ات فاصله بگیری، به طوری که دیگر خودت را می‌پیدا نکنی.»

کارگردان و بازیگر «من نوید نیستم!» درباره اجرای کافه‌ای این نمایش گفت: «من نمایش کافه‌ای دیده بودم ولی هیچ وقت تجربه اجرای نمایش در کافه را نداشتم و این شبها لذت می‌برم که بین مخاطبان قدم می‌زنم و متنم را اجرام می‌کنم. اینجا تماشاگر بسیار به بازیگر نزدیک است، می‌توانم زمان اجرا سر میزشان بشیشم و صحبت کنم. ولی چون تنها بازیگر کار می‌ستم، باید حواسم به همه چیز باشد و در قسمت‌های مختلف کافه حضور داشته باشم. در این ممکن است از حضور فروشندۀ کافه و تماشاگران هم استفاده کنم و این برایم خیلی هیجان‌انگیز است.»

او افزود: «به اجرای صحنه‌ای نمایش هم فکر کرده‌ام، چون با تغییرات اندک در متن می‌توانم آن را به اجرای صحنه‌ای نیز تبدیل کنم.»

خوشرو در پایان گفت: «من مسیر پرچالش و سختی را گذرانده و همه همکاران عزیز در این مجموعه تشکر کنم که به من جوان ۲۰ ساله اعتماد کردند و اجازه اجرا دادند.»

گفت و گو: علی کیهانی

بوریان را کارگردانی کرده است. به بیانه اجرای نمایش «پرانتز باز انسان پرانتز بسته» گفت و گویی با سینین اصل عبد‌اللهی داشته‌اند. شما برای تولید و اجرای نمایش «پرانتز باز، انسان، پرانتز بسته»، به سراج ایده نظریه «مرگ مؤلف» از «رولان بارت» رفتیده‌اید. کدام ویژگی‌ها و جنبه‌های نظریه رولان بارت، توجه‌تان را جلب و به اجرای این نمایش ترغیب کرد؟ علاقه به تجربه‌های جدید در حوزه تئاتر و پیگیری روند تئاتر پست‌مدرن در اجراهای معاصر و توجه اهیت جایگاه مخاطب در تئاتر مدرن و پست‌مدرن (که مخاطب را بخشی از اجرای می‌دانند) من را به سمت نظریه «مرگ مؤلف» رولان بارت سوق داد. از طرف دیگر مطالعات رولان بارت در حوزه تئاتر و توجه او به مسئله نقک در تئاتر با علاقه‌مندی اش به شیوه فاصله‌گذاری برآلت برگشت، همواره برایم جذاب بود. البته باید تاکید کنم محتوا این نمایش به گونه‌ای بود که پتانسیل اجرا در این شیوه و به این شکل را داشت، یعنی ما به هر قیمتی نمی‌توانیم هر متنی را صرف‌با تکیه بر نظریه مرگ مونف به هر شکلی که در خواه خودمان است روی صحنه ببریم.

در پروسوه پژوهش و نگارش متن برای اجرا، غیر از نظریه بارت از چه منابع دیگری بهره برید؟ من قصد نداشتم چیزی را نقد کنم. هدف من نشان دادن وضعیت پسر امروز در جهان امروز بود. طبق گفته‌های مرگ که می‌گوید «جهان ما اینهاست»، با تسویه‌های متفاوت، فقط این وضعیت بحرانی را به نمایش گذاشتم. در مرحله فرو رفته‌ایم که دیگر نمی‌بینیم، به نظرم همین مواجهه با واقعیت موجود و روزمره که در عنصری به نام زمان تحلیل می‌رود، یکی از بزرگ‌ترین مواجهه‌های است. به این که عنوان «پژوهشی» را روی این نمایش گذاشتندم، باید بگویم موضوع اصلی پژوهش من مبنی بر شیوه اجرای این نمایش و تاکید بر مسئله اگریستاسن مخاطب است.

شیوه‌ای که در اجرای نمایش به آن رسیده‌اید، کاملاً بکر است و پیش از این در عرصه هنرها نمایشی کشور تقریباً سابقه نداشته. این فرم تازه در اجراء، کاروان را برای ارتباط گروه و اثر با مخاطب ساخت نمی‌کرد؟ طبیعی است که این یک از مایش روحی مخاطب بود و در واقع وقته عنوان پژوهش را می‌اویم، یعنی با یک آزمون مواجه هستیم و بخش عمدای از موقیت یک پژوهش عملی در تئاتر و استنده به بازخورد مخاطب است. بی‌شک ترس‌ها و اضطراب‌های بسیار گریبانگیر من بازیگران بود، چون نمی‌دانستیم برخورد مخاطب با این نوع و شیوه اجرای به چه شکل خواهد بود. در واقع هر روز و در هر سه اس از اجراء با واقع و تجربیات تازه ای داشتند. همین اصل عبد‌اللهی، متولد ۱۳۵۸، دارای مدرك ارشد کارگردانی تئاتر، دکترای فلسفه فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو، «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

حسین اصل عبد‌اللهی، مدرس و کارگردان تئاتر با نقل این جمله هوسرل که «برای شناخت هر پدیده‌ای، باید آن را در پرانتز قرار بدهیم»، می‌گوید برای شناخت و گذاشتن ذات انسانی در بوته آزمایش، در نمایش «پرانتز باز انسان پرانتز قرار دادم» باز انسان پرانتز بسته، وجود و ماهیت انسان را در پرانتز قرار داده است.

احمدرضا حجارزاده: این روزها اثری پژوهشی به نام «پرانتز باز انسان پرانتز بسته» به طراحی، نویسنده و کارگردانی، حسین اصل عبد‌اللهی در تبریز روی صحنه است. این نمایش که بر اساس نظریه مرگ مؤلف «ولان بارت» شکل گرفته و پس از پیش از این در عرصه هنرها نمایشی کشور تقریباً سابقه نداشته. این فرم تازه در اجراء است. این تئاتر پژوهشی، از هشت اپیزود برخوردار بوده و هر روز در سه سه‌سالان می‌بینند. همین اصل عبد‌اللهی، متولد ۱۳۵۸، دارای مدرك ارشد کارگردانی تئاتر، دکترای فلسفه فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو و «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

حسین اصل عبد‌اللهی، مدرس و کارگردان تئاتر باز انسان پرانتز بسته، داشتند، دنگشگاه جامع علمی کاربردی مرکز فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو و «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

حسین اصل عبد‌اللهی، مدرس و کارگردان تئاتر باز انسان پرانتز بسته، داشتند، دنگشگاه جامع علمی کاربردی مرکز فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو و «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

حسین اصل عبد‌اللهی، مدرس و کارگردان تئاتر باز انسان پرانتز بسته، داشتند، دنگشگاه جامع علمی کاربردی مرکز فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو و «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

حسین اصل عبد‌اللهی، مدرس و کارگردان تئاتر باز انسان پرانتز بسته، داشتند، دنگشگاه جامع علمی کاربردی مرکز فرهنگ و هنر الف است که سال‌هاست در دانشگاه‌های مختلف به تدریس تئاتر مشغول است و پیش از این نمایش‌هایی نظریه «مرگ مؤلف» را در «مبارز توتون» نوشته آتوان چخوی، «زندگی و دیگر هیچ»، «قهرمان»، «اقتباسی از داستان اسلام‌ویر مرزوک»، «پرده آخر»، نوشته ریلر سسیرون، «مستاجر جدید» نوشته اوژن یونسکو، «شلن» بر اساس داستان «نیکلای گوگول»، «مطبخ اریابی» نوشته اوژن یونسکو و «گوش‌هایم را بشنو» نوشته علی

Iran Theater-All of Theater festivals in 33 provinces of Iran ended with the participation of 480 theater troupes. And the 35th Theatre Festival Of Provinces lineup were determined.

Performances of 5719 stage artists in the Provincial festivals of Iran

Fadjar International Theater Festival is undoubtedly the most important theatrical event of the country, which has its roots in provincial theater festivals.

The 35th Theatre Festival Of Provinces was held from October 28 to November 26, 2023.

The feature of this edition of festivals was the street section that was added. The festivals were held in 33 provin-

inces, and were welcomed by the audience and artists, and the winners of the street and stage sections will compete at the Fadjar Regional Theater Festival.

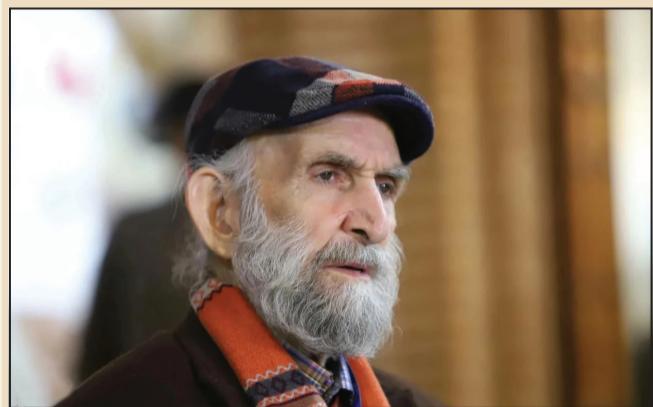
The participation of a large number of artists in this edition was very impressive and the statistics show the progress and prosperity of the country's theater.

Many applicants requested to participate in the 35th provincial theater festivals of Iran, and 5719 artists made it to this artistic event and competed all over the country.

After open call for festivals, 1331 drama groups registered their applications, 869 were stage shows and 462 were street shows. After reviewing, 480 plays made it to the festivals. 283 were stage plays and 197 were street plays.

The jury in the provinces reviewed the works and finally 130 shows were announced as the winners of this great national event, which include 75 stage shows and 55 street shows.

After the participation of these works in the regional festival, the winners will compete in the 42nd Fadjar International Theater Festival. The 42nd Fadjar Theater Festival will be held in Tehran from 21st to 31st of January 2024.

Esmael Khalaj on theater and performance

Iran Theater- Ismael Khalaj, a veteran theater artist, considered the language of most of his plays to be inspired from the south of Tehran, which are narrated in different places such as houses, markets, streets, coffee houses, etc.

* * *

Esmael Khalaj is an Iranian playwright and film and television writer, director and actor. He was born in Astara, but went to Tehran and studied acting under the Iranian acting teacher and director, Abdolhossein Nooshin. He started to

write plays in the 1970s. He is a member of the playwriting section at the second cultural heritage festival, which is being held from November 30 through December 1 at city of Qazvin. The combination of the language and literature of street and bazaar people in Khalaj's writings made his works famous as "Ghahveh khane/coffee house" plays; Literature that has inspired from the popular language of the people.

Khalaj said about the beginning of his theatrical activity: "I was in the fourth grade of primary school and

I was 11 years old when one of my friends and I used to go to Noor Cinema and Dariush Cinema on Amirieh St. We were sitting and telling the story to the children. This was perhaps the first spark of acting in me." The artist added: "Actually, I have been writing and performing theater since I was a teenager until I entered the theater workshop in 1968 and formed a group with my friends and theater became more serious for us. Before that time, we followed the show seriously in Kakh-e-Javanian. But participating in the drama workshop gave us another form of being in the theater field."

Khalaj has started writing Iranian plays since 1968: "Since then, I have written nearly 50 plays and directed 40 theaters." Khalaj explained about his plays: "My plays are not all written in coffeehouse language, but the language of most of them is the language of the southern city and includes different

spaces of home, market, street, etc. From the early days of the formation of our drama group, sometimes I sent the members of the group to the street and asked them to write two pages of the dialogue of people in the street and the market for me, exactly what they heard, and bring them to the rehearsal. I remember, one day I tore up all the notes that I got and reminded my colleagues that I only wanted to teach you, how the atmosphere, the way people talk and express themselves with each other, and what kind of acting and directing I think about on stage." The artist said: "With this perspective and paying attention to the environment around you, watching every event in society, it is as if you are watching a show. This is a preparation for you to master directing, acting and writing well; This is the way I used to write plays and direct my plays."

Mehdi Ashna gets award at Zhuhai International Photography Exhibition

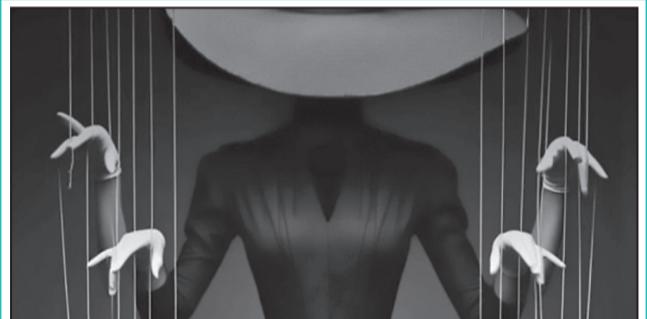
Iran Theater-Mehdi Ashna, an Iranian photographer, won the gold medal of the 6th Zhuhai International Photography Exhibition in China for a photo of the show "Homework".

* * *

The selected photo is from the show "Homework" directed by Amir Najafi, which was staged in 2018.

Mehdi Ashna, an experienced photographer, is a member of the Iranian Press Photographers Association, Theater Photographers Association and FIAP International Photography Federation and is one of the well-known photographers in the field of theater photography. He has been the artistic director of many artistic events. He was the jury member of the photo section and the executive director of the 36th, 37th and 40th Fadjar Theater Festivals, the director of the poster and photo section of the International University Theater Festival, the director of the photo and poster section of the 3rd City Theater Festival and the director of the artist's view section of the 3rd Film Festival. He has won various international and national awards: the first place in the photo section of the 18th Mubarak International Puppet Show Festival in 2019, the winner of the 12th Taichung Festival 2023 (Taiwan), the winner of the someone Festival 2023 Tajikistan, the winner of the Canada Ontario Festival 2023, the winner of the othello circuit festival 2023, the winner of CAMPINA 2023 International Exhibition of Photography.

The exhibition is organized every year in collaboration with the Federation Internationale de l'Art Photographic (FIAP), the Photographic Society of America (PSA) and Euro Foto Art (EFA).

"The Maids" come to Tehran

Iran Theater-The stage reading performance "The Maids" directed by Maryam Abdoli will be on stage in Ostad Entezami Theater Hall

* * *

Jean Genet's "The Maids" translated by Farzaneh Sokoti and directed by Maryam Abdoli, will be performed on Friday, December 1 at 17:00 for 60 minutes in the Ostad Entezami Hall.

It's featuring Moazameh Yahyai, Maryam Abdoli and Baharak Tavassoli and Farhnaz Asadi as narrator. Maryam Abdoli is an Iranian actress and stage who studied directing and acting.

Jean Genet, a French criminal and social outcast turned writer who, as a novelist, transformed obscene subject matter into a poetic vision of the universe and, as a dramatist, became a leading figure in the avant-garde theatre, especially the Theatre of the Absurd.

The Maids is a 1947 play by the French dramatist Jean Genet. It was first performed at the Théâtre de l'Athénée in Paris in a production that opened on 17 April 1947, which Louis Jouvet directed. Genet loosely based his play on the infamous sisters Christine and Léa Papin, who brutally murdered their employer and her daughter in Le Mans, France, in 1933. In an introduction written for The Maids, Jean-Paul Sartre quotes a line from Genet's novel Our Lady of the Flowers in which a character muses that if he had a play written for women he'd cast adolescent boys in the parts. Sartre then speculates on having this idea applied to The Maids.

ایران

مدیر عامل اسرافیل فرجالله

چاپ و انتشار روزنامه ایران

www.theater.ir	تهریه و تولید
سروبر	مهدی یاورمنش
حسین محمدیانی	دیپر تحریریه
سیدمهدي فدوی	مدیر هنری
مسنون پورتال های استانی	میترا رضایی
خبرنگاران	نگار امیری، علی کیهانی
ترجم	ارغوان اشتیری
دیپر عکس	رضا مطیریان
حسین سینجلی	مدیر فنی

ایران تئاتر
دانشگاه هنرهای نمایش ایران

مدیر کل کاظم نظری
مدیر روابط عمومی مهدی یوسفی کیا